

Koningin-Moeder MARIA †

Na een langdurige ziekte overleed j.l. Maandag te Sinaja Koningin-Moeder Maria van Roemenië. Zij was een dochter van den tweeden zoon van Koningin Victoria van Engeland, en huwde in 1893 met den Kroonprins Ferdinand van Roemenië, die in 1927 overleed. Zijn tante, de vrouw van zijn vaders broer: Koning Carol van Roemenië, was de bekende Roemeensche Koningin, die als schrijfster en dichteres den schuilnaam koos: Carmen Sylva — „Bosch en Lied.“

In haar jeugd heeft zij het niet gemakkelijk gehad, maar ze was zelf ook niet gemakkelijk. Zij wist zich echter populair te maken, ook door zich veel met de politiek in te laten. Evenals haar schoonmoeder verwierf zij bekendheid als schrijfster. In haar boek „Mijn leven,“ dat uit twee dikke deelen bestaat, beschrijft zij o.a. zoo ontroerend haar jeugd, haar inkomst in het land dat voortaan het hare werd. Ze maakt daarin ook de opmerking, dat de ervaringen van anderen ons niet veel helpen, maar dat men „leven leert door te leven.“ Ze kende geen wantrouwen; ze geloofde in menschen; maar ze leerde telkens tot haar verdriet, dat er niet alleen goede, maar ook slechte menschen zijn, hoe goed ze zich ook voordoen. Uit genoemd werk blijkt, hoe zij een leven heeft geleefd vol complicaties en gevaren. En als we uit dit haar eigen werk haar leven nagaan, begrijpen we beter dan ooit, dat iemand, die in een paleis wordt geboren, nog geen geluksvogel mag genoemd worden; integendeel, vaak méér de zwaarte van het leven heeft te dragen. En we mogen dus wel ons gebed verdubbelen voor hen, die „in hoogheid“ zijn gezeten.

E. V.-v. O.

Zes Jongens- en Meisjesboeken.

Uitgave: Drukkerij Edecea - Hoorn.

Weer 'n nieuwe voorraad christelijke jeugdlectuur. De stroom houdt niet op. Dit zijn alle boeken van ongeveer 200 bladz. dik, met enkele illustraties en gekleurde bandtekening in stijven kaft. Plaats- en tijdsgebrek verhindert ons op elk dezer boeken nader in te gaan. We noemen daarom alleen de titels met schrijversnaam: 1. „Sjoerd van 't Voogdhuys“ door J. Wadstren; 2. „Onraad in de bus“ door J. H. de Goede Jr; 3. „Een dapper Meisje“ door C. v. d. Kouwe; 4. „Siem de Mug als Speurder“ door P. A. de Rover. (Dit verhaal speelt op Schiermonnikoog en heeft ons zéér geïnteresseerd. Met veel genoegen gelezen!) 5. „Op jacht naar boeven“ en „Meerkoet“ eveneens door P. A. de Rover; 6. „Toos tussen vijftien en zestien“ door Gré van Ast.

Een aardige collectie ter keuze!

F.

Op weg naar het Koninkrijk

door Dr W. L. Slot Jr.

Uitgave: A. Voorhoeve - Rotterdam.

Een oude uitgave in een nieuw kled, maar daarom zeker niet verwerpelijk. Eenige jaren geleden heeft dit dagboek zich ook reeds bij ons aangediend, nu hernieuwen we de kennis-making, ons mogelijk gemaakt door den nieuwen uitgever, die het boek heel goedkoop in den handel brengt.

Er zijn mooie gedachten verwerkt in de meditatie's, waarvan de vorm ons over 't algemeen maar matig kan bekoren. Dit geldt vooral van de overdenkingen, die wat weg hebben van een preekje in een nutshell.

Maar er zijn ook stukjes, waarin de gedachten als 't ware frisch opklateren en haar weg recht tot het hart vinden. Ietwat onprettig doet het aan, dat de speciale data 19 April en 2 Aug. nog zijn opgenomen en de inhoud nu wat schrijnt. In een oude uitgave verwacht men zoiets natuurlijk, in een, die zich als nieuw aandient, valt het wat sterk op. Mogen velen door de lezing gezegd worden!

J. H. v. R.

Boekbespreking

Het ingekeerde leven, door Dr M. J. A. de Vrijer.

Uitgave: A. W. Sijthoff's Uitgeversmaatschappij N.V., Leiden.

Over het ingekeerde leven der ziel met God wordt tegenwoordig niet al te veel gesproken of geschreven. Dat is te begrijpen, gezien de tijdsomstandigheden. Die zijn er niet naar om den mensch veel tijd te laten tot inkeer. Het is dan ook te begrijpen, dat predikanten hier rekening mee houden — dat geschiedt misschien nog veel te weinig — en den mensch liever trachten aan te spreken in de rauwheid van het bestaan dan in de stilte der binnenkamer. Vandaar, dat zelfs de toon van vele stichtelijke lectuur daar iets van mee krijgt en men er vaak uitdrukkingen in aantreft, die menschen van ouderen stempel ergeren.

De Utrechtsche hoogleeraar in de theologie heeft in dit boek den draad, die ook door ons Nederlandsche geestelijke leven loopt, en die met niemand minder begint dan Thomas à Kempis, weer opgevat. Overigens den naam van Thomas te noemen in dit verband, is wel eenigzins gevaarlijk en kan tot onbillijke vergelijkingen aanleiding geven. Bij voorbeeld: Thomas schreef een klein boekje — Prof. de Vrijer schreef twee-honderd-tachtig pagina's over het ingekeerde leven! Is dat niet wat te veel van het goede, zelfs als men er rekening mee houdt, dat onze Hollandsche typografie vergeleken met die van het buitenland, een abnormaal groote letter vertoont? Wij zouden dit niet zeggen, als wij niet den indruk hadden, dat de schrijver zich nogal eens vaak herhaalt. Wat den inhoud betreft, willen wij niet met Thomas vergelijken — een vergelijking met hem zou dooddelijk wezen voor bijna alle moderne stichtelijke lectuur van onze dagen. Wij willen slechts constateeren, dat het boek een voornaam cachet draagt, zooals dat bij het onderwerp past en dat eenigszins meditatief ingestelde naturen er goede uren mee zullen doorbrengen.

Een opmerking: waarom spelt de schrijver: de waarheid God's, de dingen God's enz. en niet op de gewone wijze: Gods?

C. A. de R.